CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1979- 1980 Nr. 10

BULLETIN
V A N
VRAGEN EN ANTWOORDEN

1 APRIL 1980

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)

Minister van Buitenlandse Zaken 111
Minister van Verkeerswezen 111
Minister van de Nederlandse Gemeenschap 111
Minister van Openbare Werken 115
Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest 115
Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap 115

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

Minister van Landsverdediging 116
Minister van Verkeerswezen 117
Minister van de Nederlandse Gemeenschap 118

II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu 119

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)

Minister van Buitenlandse Zaken 119
Minister van Nationale Opvoeding 120
Minister van de Nederlandse Gemeenschap 120

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 2 en 3)

MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 4
van 27 februari 1980
van de heer W. KUIJPERS

Informatie over België in en contacten met Nederland — Taalgebruik

In het Nederlands Juristenblad van 24 november 1979, afl. 41, blz. 932, deelt Prof. mr. H.U. Jessurun d'oliveira mede dat in een brief van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken namen van Belgische ministeries en diensten in de Franse taal zijn vermeld.

1. Is het waar dat het Nederlandse departement van Buitenlandse Zaken bij informatie aan Nederlanders de Belgische ministeries en diensten en de adressen daarvan in de Franse taal vermeldt?
2. Deelt de geachte Minister de mening dat de voertaal in contacten tussen Nederlanders alsmede Nederlandse instanties en officiële (tweetalige) Belgische instanties het gemeenschappelijke Nederlands behoort te zijn ?
3. Als beide voorgaande vragen bevestigend worden beantwoord, wil de geachte Minister dan vragen dat het Nederlandse departement van Buitenlandse Zaken inzake officiële (tweetalige) Belgische instanties de Nederlandse benamingen en adressen bezigt en aan derden verstrekt?

Antwoord

1. In het Nederlandse Juristenblad van 1 september 1979 heeft Prof. mr. M.U. Jessurum d'oliveira een artikel gepubliceerd betreffende de Europese overeenkomst nopens het verstrekken van inlichtingen over buitenlands recht (Londen 1968). In bijlage verscheen een lijst der verzendende en ontvangende organen van de lidstaten.
   Deze waren in verschillende talen vermeld zonder dat men een systematisch gebruik van de een of andere taal zou kunnen vaststellen. De Zweedse, Zwitserse, Belgische, Griekse en Franse diensten werden in het Frans vermeld, terwijl de Duitse diensten onder hun Duitse benaming verschenen, maar met een uitleg in de Franse taal.
   Ten gevolge van de reactie van een lezer heeft Prof. mr. H.U. Jessurum d'oliveira in het Nederlands Juristenblad van 24 november 1979 gepreciseerd dat de lijst hem door het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken werd verstrekt.
   Volgens de inlichtingen in mijn bezit, gaat de lijst uit van de depositaris van de internationale Conventie, de Raad van Europa te Straatsburg.
   Mijn diensten stellen zich in verbinding met de Raad van Europa om deze toestand terecht te brengen.
2. In hun betrekkingen met de Nederlandse autoriteiten, gebruiken mijn diensten de Nederlandse taal.
3. Het betaamt niet vanuit België gedragslijnen aan de Nederlandse Administratie op te leggen.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 17
van 10 maart 1980
van de heer W. KUIJPERS

Antwerpen — tweetalig overblijfsel op brievenbus

Mag ik de aandacht van de geachte Minister vestigen op een overblijfsel van vroegere tweetaligheid waaraan nog wellicht kan verholpen worden.

Op de brievenbus, aan de gevel van het centraal station te Antwerpen, nabij de dierentuin, staat nog een tweetalige tekst «brievenbus/boîte aux lettres».

Hoewel er praktische moeilijkheden kunnen zijn, meen ik toch dat de geachte Minister de nodige maatregelen zal nemen om dit storend overblijfsel te doen wegwerken.

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie.

Antwoord

De tweetalige tekst «brievenbus/boîte aux lettres» staat ingebeiteld in blauwe hardsteen.

Vermits het station Antwerpen Centraal een beschermd monument is mag er niets aan het uitzicht van de gevel gewijzigd worden.

Daar die tekst dus uiteraard deel uitmaakt van het artistiek uitzicht van het gebouw en er een architectonisch geheel mede vormt, mag hij, volgens een vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (adviezen nr. 1292 van 21.9.67, 3006 A van 30.4.70 en 3.060 van 18.6.70), behouden worden.

MINISTER VAN DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 86
van 5 maart 1980
van mevrouw G. TURF-DE MUNTER

Culturele akkoorden met het buitenland — Landen en inhoud

België heeft met verscheidene landen een cultureel akkoord gesloten.

Mag ik van mevrouw de Minister weten, met welke landen en sinds wanneer?

Wat behelzen deze akkoorden?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat België met volgende landen een cultureel akkoord heeft afgesloten :

— Belgisch-Nederlands cultureel akkoord (16 mei 1946)
— Engels-Belgisch cultureel akkoord (17 juni 1946)
— Belgisch-Oostenrijks cultureel akkoord (17 oktober 1952)
— Belgisch-Deens cultureel akkoord (3 1 december 1957)
— Belgisch-Egyptisch cultureel akkoord (17 mei 1967)
— Belgisch-Spaans cultureel akkoord (27 oktober 1958)
— Belgisch-Frans cultureel akkoord (15 januari 1970)
— Belgisch-Duits cultureel akkoord (24 september 1956)
— Belgisch-Grieks cultureel akkoord (9 december 1954)
— Belgisch-Italiaans cultureel akkoord (29 november 1948)
— Belgisch-Luxemburgs cultureel akkoord (22 februari 1967)
— Belgisch-Noors cultureel akkoord (20 februari 1948)
— Belgisch-Portugees cultureel akkoord (30 juli 1955)
— Belgisch-Sovjetrussisch cultureel akkoord (25 oktober 1956)
— Belgisch-Zuidafrikaans cultureel akkoord (1 juni 1954)
— Belgisch-Tsechoslovaaks cultureel akkoord (6 maart 1947)
— Belgisch-Turks cultureel akkoord (29 december 1959)
— Belgisch-Joegoslavisch cultureel akkoord (5 februari 1957)
— Belgisch-Braziliaans cultureel akkoord (6 januari 1960)
— Belgisch-Iraans cultureel akkoord (14 mei 1960)
— Belgisch-Tunesisch cultureel akkoord (2 1 december 1962)
— Belgisch-Venezolaans cultureel akkoord (15 mei 1962)
— Belgisch-Pools cultureel akkoord (18 oktober 1974)
— Belgisch-romeens cultureel akkoord (11 november 1963)
— Belgisch-Pakistaans cultureel akkoord (14 november 1963)
— Belgisch-Mexicaans cultureel akkoord (19 november 1964)
— Belgisch-Hongaars cultureel akkoord (11 februari 1965)
— Belgisch-Argentijns cultureel akkoord (5 november 1965)
— Belgisch-Algerijns cultureel akkoord (4 november 1966)
— Belgisch-Israëlisch cultureel akkoord (23 maart 1967)
— Belgisch-Canadees cultureel akkoord (8 mei 1967)
— Belgisch-Indonesisch cultureel akkoord (15 januari 1970)
— Belgisch-Japans cultureel akkoord (4 mei 1973)
— Belgisch-Indiaans cultureel akkoord (2 1 september 1973).
— Belgisch-Bulgaars cultureel akkoord (17 mei 1967)
— Belgisch-Marokkaans cultureel akkoord (18 juli 1975)
— Belgisch-Surinaams cultureel akkoord (4 juni 1975)
— Belgisch-Nederlands-Antilliaans cultureel akkoor (4 juni 1975)
— Belgisch-Senegalees cultureel akkoord (31 december 1975)

De activiteiten in het raam van de culturele akkoorden strekken zich uit over het domein van de cultuur, de wetenschap, en het onderwijs in de breedste betekenis en omvatten zowel de uitwisseling van kunstenaars of manifestaties inzake cultuur, volksopleiding, sport, als het zenden en ontvangen van professoren en wetenschapsmensen op universitair, lager of secundair niveau en het aanbieden van studiebeurzen.

Vraag nr 87
van 5 maart 1980
van de heer J. VALKENIERS

Kasseiwegen nabij beschermde monumenten en landschappen — Behoud

Verdient het geen aanbeveling aan de gemeentebesturen aan te raden de oude kasseiwegen zoveel mogelijk te behouden in de nabijheid van beschermde monumenten en landschappen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het behoud der oude kasseiwegen nabij beschermde monumenten en landschappen zeker aanbeveling verdient met het oog op de volledige integratie in het natuurlijk kader.

Wij zijn echter van oordeel dat elk geval op zichzelf dient beschouwd te worden daar geen systematisch antwoord vooropgesteld kan worden.

Vraag nr. 88
van 5 maart 1980
van de heer J. VALKENIERS

BLOSO — Gebruik van luchtdraaghallen

BLOSO heeft in verschillende gemeenten luchtdraaghallen opgesteld, die niet alleen dienen voor door BLOSO georganiseerde sportcursussen doch ook gebruikt worden door de lokale sportverenigingen. Dit geeft af en toe aanleiding tot geschillen.

Ware het niet wenselijk type-contracten op te stellen met de lokale erkende sportraden of gemeentebesturen waarbij duidelijk bepaald wordt onder welke voorwaarden de lokale verenigingen gebruik kunnen maken van de ter beschikking gestelde luchtdraaghal ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat vóór het begin van elk seizoen met de sportverenigingen, die gebruik wensen te maken van een luchtdrukhal van een Rijkssportcentrum een kalender van gebruik wordt opgemaakt.

Met deze verenigingen wordt een seizoencontract afgesloten. In dit contract staat vermeld dat de toegewezen uren kunnen ingenomen worden door het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtleven voor aktiviteiten georganiseerd door of met medewerking van dit Bestuur.

Het spreekt vanzelf dat eigen aktiviteiten steeds voorrang hebben. De clubs worden tevens op de hoogte gesteld van de financiële voorwaarden.
Het voorstel om de uren toe te wijzen via de lokale sportraad of het gemeentebestuur lijkt niet wenselijk.

Het Bestuur voor Lichamelijke opvoeding, Sport en Openluchtleven dient als beheerder zelf te beslissen over de toewijzing van de gebruiksuren en dient steeds de nodige controle te kunnen uitvoeren.

Vraag nr. 90
van 5 maart 1980
van de heer W. KUIJPERS

BRT-studiogebouw — Bestemming en gebruik

Het gemeenschappelijk BRT-RTBF gebouw te Elsene wordt langzamerhand herdacht te Schaarbeek (Reyerslaan).

1. Graag vernam ik wat het BRT-studiogebouw betreft, welke de jongste plannen zijn.
2. Zal het de RTBF toegelaten zijn ook gebruik te maken van deze studio?

Antwoord

Het investeringsprogramma dat betrekking heeft op de oprichting van het BRT-Omroepcentrum te Schaarbeek voorziet in de oprichting van een gebouw voor muziekstudio's.
Zulke plannen hebben van bij de aanvang bestaan.

Op dit ogenblik is het voorontwerp goedgekeurd en werkt men aan de uitvoeringsplannen.

Dit gebouw zal drie studio's bevatten, namelijk:
— een studio van 750 m² zonder publiek voor opnamen van symfonische muziek;
— een studio van 350 m² met ca 120 zitplaatsen hoofdzakelijk voor kamermuziek ;
— een studio van 160 m² zonder publiek hoofdzakelijk voor ontspanningsmuziek.

In principe zijn deze studio's uitsluitend voor de BRT bestemd, hoewel uiteraard ook gasterende orkesten kunnen optreden.

Over de bestemming van het radiogebouw van Elsene, dat mede-eigendom is van BRT en RTBF, is nog geen beslissing gevallen.

Vraag nr. 94
van 13 maart 1980
van de heer H. SUYKERBUYK

BLOSO — Cursussen voor wielrenners, begeleiders en trainers .

Is het zo dat het BLOSO beslist heeft cursussen te organiseren voor wielrenners, begeleiders en trainers en dat zulks gebeurde, zonder — een nogal voor de hand liggend — overleg met de BWB ?

Hoe men ook moge denken over de Wielerbond, men moet toegeven dat hij tot heden de enige was die op dat plan initiatieven nam.

Een samenwerking met deze bond, eveneens om budgettaire redenen, lijkt me gewenst.

Ter zake vernam ik graag het standpunt van de geachte Minister.

Tevens wens ik te weten in welke kredieten voor dit initiatief is voorzien.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtleven cursussen organiseert van hulptrainer en trainer wielrennen en van sportverzorger in samenwerking met Sporta, die een lange ervaring heeft met wielerscholen en wielrennerssyndikaat.
Aanvankelijk werden met afgevaardigden van de B WB besprekingen gevoerd om met kadervorming in hun bond te starten, dit na de gebrekkige voorbereiding van de topatleten-renners voor de Olympische Spelen 1976, die trouwens door de commissie ADEPS BLOSO-BOC werd afgewezen.
Deze afgevaardigden waren zeer enthousiast over een dergelijk initiatief, doch de bond zelf reageerde niet meer op verdere uitnodigingen.
Derhalve werden programma's en cursusteksten uitgewerkt door het BLOSO en Sporta en werd er vanaf 1975 gestart met een cursus hulptrainer en een cursus sportverzorger. In 1976 werd gestart met een cursus «Algemene Basis Opleiding» en in 1977 met een cursus clubtrainer.
De kosten voor deze opleidingen worden ingeschreven op het Nationaal Sportfonds.

De B WB lanceerde in 1979 zelf een opleiding van veel minder lesuren. Het is duidelijk dat het BLOSO steeds bereid is met de BWB samen te werken, voor zover deze bond daartoe bereid is en zich schikt naar de vigerende wetgeving.

Tenslotte organiseert het BLOSO, in het kader van de «eigen organisaties», een sportkamp voor wielrenners, opgenomen in de brochure «sportkampen '80».

Vraag nr. 95
van 13 maart 1980
van de heer H. SUYKERBUYK

Wetswinkels — Subsidiëring

Worden door uw departement wetswinkels gesubsidiëerd en, zo ja, welke en voor welke bedragen ?

Mijn vraag betreft zowel die instellingen die zich als wetswinkel presenteren als diegene die de vorm van verenigingen voor buurt- en opbouwwerk aannemen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze instellingen verplicht zijn verslag uit te brengen over de door hen uitgevoerde deelneming aan de rechtshulp, vooraleer subsidie wordt toegekend ?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de door hem opgeworpen kwestie tot de bevoegdheid behoort van mijn collega de Staatssecretaris van de Nederlandse Gemeenschap aan wie een afschrift van de gestelde vraag werd toegezonden.

Vraag nr. 97
van 19 maart 1980
van de heer E. VANSTEENKISTE

Monumenten en dorpsgezichten te Den Haan (Klemskerke) — Bescherming.

Het MB van 3 mei 1979 (Belgisch Staatsblad van 28 december 1979) stelt de ontwerpen van lijst van voor bescherming vatbare onroerende goederen vast, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten.

Op die lijst komt o.m. de zgn. «concessie» te Den Haan (Klemskerke) (dorpsgezicht) voor, alsmede de eveneens aldaar gelegen «kiosk» Maria Hendrikalaan 2, de «kiosk» gelegen Leopoldlaan bij nr. 3, het « tramstationnetje » , deze laatste drie «monumenten» en ten slotte de «kerk en Kerklommer met omgeving» (dorpsgezicht).

1. tegen welke datum mag men zich verwachten aan de definitieve bescherming van deze onroerende goederen?
2. Welke precieze delen van het grondgebied zijn begrepen in de zgn. «concessie» en in hoeverre is — in de gegeven omstandigheden — een «spoedige» (en verdachte) wijziging van het BPA ter zake mogelijk en/of aanvaardbaar?
   In voorkomend geval : welke zin heeft het plaatsen van die «concessie» op bedoelde ontwerpen van lijst, indien in afwachting van de definitieve bescherming, zgn. «in het algemeen belang» aangevoerde, speculatieve wijzigingen zouden worden «geforceerd » ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

De lijst van voor bescherming vatbare en roerende goederen, vastgelegd met MB van 3 mei 1979, bevat 2 onderdelen :

1. De Haan «Concessie»
2. De Haan «Kerklommer en omgeving»

beide als dorpsgezicht te beschermen.

«Kerklommer en omgeving» zal van de lijst worden afgevoerd: daar aan de bestaande villa geen nieuwe functie kon worden toebedeeld, is een nieuwbouw aanvaard. De reden voor bescherming is daarmede echter weggevallen.

Voor de «Concessie» is het de bedoeling dat binnen deze grenzen een op de eerste plaats conserverend beleid zal worden gevoerd ten aanzien van de bestaande bebouwing. Alle beeldbepalende elementen worden thans gedetailleerd op kaart gebracht, teneinde deze te behouden en te renoveren. Voor het overige zal alle toekomstige nieuwbouw zich moeten inpassen in deze bestaande context.

Het is dus duidelijk dat de bedoelingen van de bescherming enigzins verschillen van deze van het BPA, dat geen conserverende voorzieningen treft.

Definitieve bescherming bij KB volgt ten laatste één jaar na het publiceren van het MB in het staatsblad, nadat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen hierover gunstig advies geadviseerd heeft.

Vraag nr. 99
van 19 maart 1980
van de heer K. Poma

Schriftelijke vragen en antwoorden — Procedure

Bij het doornemen van het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap worden de parlementsleden herhaaldelijk geconfronteerd met weliswaar zeer interessante vragen, maar waarvan het antwoord rechtstreeks aan het betrokken lid wordt toegestuurd.

Als reden wordt aangevoerd dat het antwoord zeer omvangrijk is.

Op te merken valt dat het in dergelijke gevallen steeds gaat om vragen die betrekking hebben op subsidiëring van verenigingen (cf. o.m. vragen nrs. 8,9 en 10 van 8 maart 1979 van C. Van Elsen, vraag nr. 18 van 5 april 1979 van 0. Van Ooteghem, vraag nr. 32 van 17 mei 1979 van C. Van Elsen, vraag nr. 70 van 7 augustus 1979 van F. Willockx, vraag nr. 87 van 12 september 1979 van J. Somers, vraag nr. 19 van 16 november 1979 van C. De Clercq enz., alle gesteld aan de Minister van de Nederlandse Gemeenschap).

Voor omvangrijke antwoorden die niet handelen over subsidiëring biedt het Bulletin van Vragen en Antwoorden blijkbaar wel voldoende plaatsruimte (cf. antwoorden op de vragen nr. 140 van 7 augustus 1978 van E. Desutter en nr. 21 van 24 april 1979 van W. Kuijpers).

Wenst een ander lid het antwoord op een gestelde vraag te kennen, dient het zich hetzij opnieuw rechtstreeks tot de Minister te wenden met dezelfde vraag, hetzij tot het betrokken lid. Deze methode vergt tijd en nutteloze administratieve rompslomp.

Meent de geachte Minister niet dat het interessant en praktisch zou zijn het verstrekte antwoord ter beschikking te houden van andere leden en dit bij voorkeur bij de administratie van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik er het geachte lid op wijzen dat in mijn antwoord op de 8 door hem geciteerde vragen, door mij in totaal meer dan 90 pagina's tabellen (waarvan velen dan nog via de fototcopieertechniek in verkleinde vorm) aan de betrokken leden van de Cultuurraad van de Nederlandse Cultuurgemeenschap werden overgemaakt. Dit is dus een gemiddelde van ruim 11 pagina's tabellen per vraag.

Wat de 2 andere vragen betreft, waarover het geachte lid het heeft en waarop naar zijn mening omvangrijke antwoorden werden gegeven, wil ik er de aandacht op vestigen dat het antwoord niet meer dan, voor de eerste vraag, een halve pagina en voor de tweede vraag, drie getijpte vellen, bedroeg. In het tweede antwoord werd trouwens ook een overzicht van subsidiëring gegeven.

Bovendien wil ik er nog de klemtoon op leggen dat in de verschillende publicaties van mijn departement, waarvan de meesten aan de parlementsleden worden toegestuurd, ieder jaar een overzicht wordt gegeven van de subsidiëring door de diverse besturen van mijn departement.

Ik meen derhalve dat de insinuaties van het geachte lid, geenszins gerechtvaardigd zijn.
Alle gegevens kunnen door de parlementsleden bij mijn departement worden verkregen. De parlementsleden hoeven daarvoor echt geen mondelinge of schriftelijke parlementaire vragen te stellen.

Uiterraard ben ik bereid indien zulks de wens mocht zijn van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap om de gegevens, zoals deze rechtstreeks aan het betrokken parlementslid worden gestuurd, ook over te maken aan de Griffier van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

MINISTER VAN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 2
van 10 maart 1980
van de heer W. KUIJPERS

Blusapparaten — Tweetalige gebruiksaanwijzingen

In tal van adviezen nl. de adviezen 4232/II/N, 4771/II/N, 4772/II/N, 4948/II/N, 4949/II/N, 498O/II/N, 4981/II/N, 4982/II/N, 4983/II/N e.a., heeft de Nederlandse Afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht gesteld dat de gebruiksaanwijzingen op de blusapparaten mededelingen voor het personeel en het publiek zijn in de zin van de bij KB van 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken (SWT).

In homogeen taalgebied moeten deze gebruiksaanwijzingen uitsluitend in de taal van het gebied gesteld zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de Centrale Dienst voor de Aankopen rekening zal houden met de uitgebrachte adviezen bij verdere aankopen voor diensten waarop deze rechtspraak van toepassing is.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het Centraal Bureau voor Benodigdheden (CBB) van mijn departement tot hiertoe geen brandblusapparaten heeft aangekocht.

Meestal **gebeurt** de aanschaffing van die voorzieningen door de huishoudelijke diensten, hetzij door rechtstreekse aankoop of door huur van deze toestellen.

Mocht het CBB aangezocht worden of overwegen de behoeften van de openbare diensten te groeperen, dan zullen uiteraard de wettelijke voorschriften op het gebruik der talen in bestuurszaken nageleefd worden.

STAATSSECRETARIS VOOR DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 1
van 24 maart 1980
van de heer J. VALKENIERS

Snikbergbos te Dilbeek — Verkaveling

Naar ik verneem worden op dit ogenblik prachtige oude bomen gerooid in het Snikbergbos te Dilbeek met de bedoeling een verkaveling te realiseren.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris of hier een toelating tot rooien werd verleend ? Zo neen, werd hier opgetreden ? Is het mogelijk dat hier een verkaveling wordt gerealiseerd daar volgens ons weten gans het bos toch in de park- en natuurzone ligt.

Antwoord

Naar inlichtingen ingewonnen bij de gemeente, blijkt dat inderdaad onlangs bomen werden gerooid in het Snikbergbos zonder de vereiste vergunning. De gemeente is hiertegen opgetreden en heeft proces-verbaal opgesteld.

STAATSSECRETARIS VOOR DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 1
van 20 maart 1980
van de heer H. SUYKERBUYK

Wetswinkels — Subsidiëring

Worden door uw departement wetswinkels gesubsidieerd en, zo ja, welke en voor welke bedragen ?

Mijn vraag betreft zowel die instellingen die zich als wetswinkel presenteren als diegene die de vorm van verenigingen voor buurt- en opbouwwerk aannemen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze instellingen verplicht zijn verslag uit te brengen over de door hen uitgevoerde deelneming aan de rechtshulp, vooraleer subsidie wordt toegekend ?

Antwoord

Door het departement worden geen wetswinkels gesubsidieerd. Dit geldt zowel de instellingen die zich als wetswinkel presenteren, als diegenen die de vorm van verenigingen voor buurt- en opbouwwerk aannemen.

Uit de evaluatie van de buurt- en opbouwwerken blijkt wel dat sommige onder hen samenwerken met of verwijzen naar een wetswinkel

Vraag nr. 2
van 26 maart 1980
van de heer A. DE BEUL

Urgentie-inventaris van het Brussels bouwkundig erfgoed — Bescherming

Op 13 maart 1979 werd de urgentie-inventaris van het Brusselse architecturale patrimonium aan de pers voorgesteld.

We zijn thans een jaar later en ik vernam dan ook graag welke inspanningen inmiddels werden geleverd om op grond van deze inventaris iets te doen voor de monumentenzorg in Brussel.

Kan de geachte Staatssecretaris mij onder andere mededelen hoeveel van de geïnventariseerde gebouwen er sindsdien wettelijk werden beschermd ?

Antwoord

De monumentenzorg behoort tot de bevoegdheid van de Minister van de Nederlandse Gemeenschap, aan dewelke de vraag van het geachte lid voor beantwoording wordt doorgestuurd.

Vraag nr. 3
van 26 maart 1980
van de heer S. FEVRIER

Sociaal-culturele Raad van Brussel-Centrum — Huisvesting

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Senaat dd. 19 februari 1980 lees ik het antwoord van de geachte Staatssecretaris op vraag nr. 3 van Senator A. Bernaerts-Viroux van 2 1 januari 1980 dat, niettegenstaande de beschamende behuizing van de Sociaal-culturele Raad van Brussel-Centrum, deze Raad geen belangstelling bleek te vertonen voor het gebouw aangekocht door Nederlandse Cultuur en gelegen op de Oude Graanmarkt te Brussel.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris:

1. op welke datum en door wie de Sociaal-culturele Raad van Brussel gecontacteerd werd over deze mogelijkheid tot betere huisvesting ;
2. onder welke handtekeningen de briefwisseling daaromtrent werd gevoerd ;
3. waarom men een door de NCC aangekocht huis gelegen in de Kristoffelstraat nr. 24 te Brussel, laat verkrotten, terwijl vele van de 42 verenigingen aangesloten bij de Sociaal-culturele Raad in huisvestingsnood verkeren.

Antwoord

1. Op 7.12.77 werd op een vergadering op het Kabinet van de toenmalige Staatssecretaris, waarbij vertegenwoordigers van de administratie en van de NCC aanwezig waren, beslist een aantal organisaties uit te nodigen om naar hun interesse voor het huis op de Oude Graanmarkt te vragen. De SCR van Brussel wordt daarbij nadrukkelijk vermeld.
   Op de daaropvolgende vergaderingen zijn al de vernoemde organisaties aanwezig, maar is de Raad niet vertegenwoordigd. Onder de tahijke andere verenigingen die spontaan naar huisvesting vragen, komt de Raad niet voor.
2. Of en onder welke handtekeningen briefwisseling dienaangaande werd gevoerd, is mij niet bekend.
3. Een door de NCC aangekocht huis in de St. Kristoffelstraat is niet verkrot. Het werd door de NCC van een nieuw dak voorzien en de voorgevel werd opgefrist. Op dit ogenblik worden een aantal werken in het gebouw ondernomen om het voor de Raad en voor de verenigingen gebruiksklaar te maken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING

Vraag nr. 2
van 4 februari 1980
van de heer W. KUIJPERS

Leger — Taalgebruik inzake formulieren

Met mijn vraag nr. 6 van 10 september 1975 (Cultuurraad — Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 20 januari 1976) en mijn vraag nr. 1 van 9 september 1977 (Cultuurraad — Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 21 februari 1978) heb ik de aandacht van de toenmalige Minister gevraagd voor het voorrangsgebruik op de documenten in gebruik bij het leger.

Reeds in 1975 antwoordde uw geachte voorganger dat bij het herdrukken van bestaande documenten zoveel mogelijk getracht wordt afwisselend voorrang te verlenen aan een van beide landstalen.

Ik meen te weten dat dit nog steeds niet het geval is voor de onderstaande documenten, waarop het Frans steevast voorrang krijgt :

— Model 1 — Titre de congé ou de permission / Verlof- of vergunningsbrief ;
— Model 2 — Carte des congés de faveur et des permissions / Gunstverlofbrief en vergunningskaart ;
— Ordre de marche / Marsbevel ;
— Documenten gebruikt door de MCG/Bnd — plaatselijke vervoerbureaus in hun betrekkingen met administratieve diensten.

Kan voor documenten waarop het Nederlands en het Frans gebruikt worden, geen regeling uitgewerkt worden, zodat eentalige eenheden en ondereenheden aan hun personeel documenten ter hand stellen waarop voorrang wordt verleend aan hun eigen taal ?

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij mijn zienswijze kan onderschrijven.

Antwoord

Met uitzondering van het model 2 Gunstverlof- en vergunningskaart en van het Marsbevel werden de formulieren waarvan het geachte lid gewag maakt in zijn vraag, tot nu toe niet herdrukt omdat de voorraad

nog niet uitgeput is. Een abnormaal hoog verbruik van het voormeld model 2 heeft geleid tot een snelle herdruk waarbij het niet mogelijk was tijdig de nodige richtlijnen te geven die moeten toelaten het Nederlands bovenaan te plaatsen. Deze richtlijnen werden onlangs wel verstrekt. In verband met het Marsbevel heb ik vastgesteld dat de ter zake gegeven richtlijnen slechts gedeeltelijk werden nageleefd. Als dusdanig werd het lettertype wel aangepast, maar heeft de betrokken dienst nagelaten om het Nederlands bovenaan te plaatsen. Ik zal deze dienst op zijn verantwoordelijkheid wijzen.

Wat de andere formulieren betreft, zal, naargelang van het uitputten van de voorraad, worden overgegaan tot de herdruk ervan met het Nederlands bovenaan. Afgaand op een schatting van de voorraad, zou dit voor alle formulieren kunnen gebeuren ten laatste bij het begin van volgend jaar.

In verband met de wens die het geachte lid uitdrukt, deel ik hem mede dat het beurtelings bovenaan plaatsen van het Nederlands en het Frans geschiedt ingevolge een aanbeveling van de Commissie voor Taalinspectie bij het Leger. Het zou juridisch bezwaarlijk zijn om deze aanbeveling niet na te komen.

Tevens zou de toepassing van de door het geachte lid voorgestelde regeling afbreuk doen aan de eenvormigheid in de voorschriften die gelden voor alle tweetalige formulieren, waaronder ook andere die hier niet ter sprake zijn.

Vraag nr. 3
van 4 februari 1980
van de heer W. KUIJPERS

Centrale Dienst voor Wedden en lonen — Taalgebruik inzake bijdragebons voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Ik ben in het bezit van een fotocopie van twee tweetalige bijdragebons voor ziekte- en invaliditeitsverzekering : één voor een kwartaal van 1978 en één voor een afhoudingsperiode van 1979, waarop het Frans telkens voorrang krijgt.

Beide bons werden door het Ministerie van Landsverdediging, Centrale Dienst voor Wedden en Lonen, 3e Bureau, Kwartier Koningin Elisabeth, te 1140 Brussel, afgeleverd aan een lid (werkman) van het burgerlijk personeel van het leger.

Graag vernam ik van de geachte Minister op welke bepalingen van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, men zich steunt om in betrekkingen tussen militaire overheden en administratieve overheden en het publiek tweetalige bijdragebons te gebruiken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het huidige taalgebruik in verband met de tweetalige bijdragebons voor ziekte- en invaliditeitsverzekering is gebaseerd op de gevestigde rechtspraak van de Commissie voor Taalinspectie bij het Leger.

Krachtens voormelde rechtspraak is het gebruik van tweetalige formulieren door een militaire dienst in bepaalde gevallen (wedde- en loonfiches, bijdragebons e.d.) niet in strijd met de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger op voorwaarde dat uit de gedrukte tekst nooit een voorkeur zou blijken van de ene taal boven de andere en dat één van de landstalen om de beurt zou vooraan worden geplaatst.

Wat de individuele vermeldingen voor het personeelslid betreft, zou diens taalstelsel beslissend zijn voor het bepalen van de taal voor het invullen van de formulieren.

Bij toepassing van de hierboven uiteengezette beginselen wordt bij elke herdruk van de bijdragebons voor ziekte- en invaliditeitsverzekering afwisselend aan de Nederlandse en Franse tekst voorrang gegeven. Daar de herdruk pas geschiedt na het uitputten van de voorraad, kan het voorkomen dat gedurende meer dan één jaar bijdragebons worden afgeleverd waarop dezelfde taal — het Nederlands of het Frans — de voorrang heeft.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 5
van 20 december 1979
van de heer W. KUIJPERS

SABENA — Taalgebruik inzake afkortingen

Bij de SABENA worden o.a. de volgende afkortingen gebruikt :

M; J; S; N; X; CA; VSA; VSP; VSL; V.R.T.; V.S.D.;V.D.T.;MAL;MAP,ACT;MCA,GRO,PPN; HCO; COS; HCP; FSR; FOS; CMP; CRU; CES; RAO; RAV; RAD; CH; CHE; GRE; GRS; AMA; ABA; ABI; RFI.

Graag ontving ik voor elk ervan de volledige term waarvoor zijn het letterwoord zijn.

Mag ik vernemen wanneer de Minister maatregelen zal laten nemen zodat al deze termen, met hun letterwoord, ook in het Nederlands zullen gebruikt worden ?

Antwoord

Zoals ik reeds in de Senaat meedeeld in antwoord op een vraag van Senator Maes over hetzelfde onderwerp (vraag nr. 2 van 10 oktober 1979, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 november 1979), zijn de afkortingen waarover het geachte lid spreekt eigenlijk codes voor machinaal gebruik.

In de meeste ondernemingen en instellingen wordt bij het geven van namen. en vormen van afkortingen immers naar een eenvormige codering gestreefd. Ze zijn vooral dienstig bij het aanduiden van dienstprestaties of uitzonderingsgevallen.

In de bij SABENA gebruikte codering staan zowel afkortingen van Franse als van Nederlandse termen.

Ofschoon oorspronkelijk een groot aantal codes van de Franse terminologie werd afgeleid, wordt door het steeds toenemend gebruik van code-tekens naar een evenwichtige verdeling gestreefd.

De codelijst wordt het geachte lid rechtstreeks toegestuurd.

MINISTER VAN DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 100
(B.Z. 1979)
van 11 oktober 1979
van de heer A. DE BEUL

Opleiding film en scenario-schrijven — Nederlandstalige scholen.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een volledige opsomming van de scholen waar Nederlandstaligen voor een filmopleiding terecht kunnen.

Tevens ware het mij aangenaam te vernemen in welke van deze instellingen het scenario-schrijven wordt aangeleerd.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in de hieronder vermelde afdelingen van de opgesomde kunstonderwijsinrichtingen onderwijs in de filmkunst wordt verstrekt in de Nederlandse taal:

Het scenario-schrijven wordt in geen enkele van deze inrichtingen als een op zichzelfstaande cursus onderwezen. In de specialisatie animatiefilm van de afdeling Film en Fotografie van de Koninklijke Academie van Gent en in de specialisaties Animatie en Fotografie-Film van de afdeling visuele kommunikatie van het Stedelijk Hoger Instituut voor Visuele Kommunikatie en Vormgeving te Genk worden nochtans summiere cursussen scenario-schrijven onderwezen in funktie van de atelierpraktijk.

Vraag nr. 26
van 29 november 1979
van de heer A. DE BEUL

UNESCO — Permanente vertegenwoordigers.

In haar antwoord om mijn vraag over samenstelling en werking van de UNESCO-commissie had de geachte Minister het in de openbare vergadering van de Cultuurraad op 20 november 1979 ook over de permanente vertegenwoordigers van België bij de UNESCO.

School	Leerplan	Afdelingen	Niveau
St. Lukas: Hoger Instituut voor Beeldende Kunsten, Paleizenstraat 70 Brussel	volledig leerplan	Toegepaste kunsten : Foto-film	hoger kunstonderwijs
Stedelijk Hoger Instituut voor Kommunikatie en Vormgeving Marcel Habetslaan 7 Genk	idem.	Visuele kommunikatie : Animatie en Fotografie-Film	idem.
Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Academiestraat 2 Gent	idem.	Fim- en Fotografie: Animatiefilm, Kunstfilm en Fotografie	idem.
Vrij Instituut voor Kunstambachten Bredastraat 35 Antwerpen	beperkt leerplan	Foto- en Filmtechniek	hoger secundair en hoger kunstonderwijs
Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Academiestraat 2 Gent	idem.	Kunstfilm en Fotografie	idem.
Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Boomhemstraat 13 St. Niklaas	idem	Film en Klank	idem.
Westhoekacademie Hogedoornstraat 35 Koksijde	idem.	Foto-Film	hoger secundair kunstonderwijs
Rijksinstituut voor Kunstambachten Koolstraat 50 Mechelen.	idem.	Fotografie en filmkunst	idem.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. wie de permanente vertegenwoordigers op dit ogenblik zijn ;
2. doór wie die vertegenwoordigers worden aangewezen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen mede te delen:

1. De permanente vertegenwoordigers van België bij de UNESCO is de Heer P. DENIS.
2. Hij werd benoemd door de Koning op voorstel van de Minister van Buitenlandse Zaken.

Vraag nr. 28
van 29 november 1979
van de heer A. DE BEUL

UNESCO — Tweejaarlijkse Algemene Conferentie.

In haar antwoord op mijn vraag over de samenstelling en de werking van de UNESCO-commissie heeft de geachte Minister in de Cultuurraad op 20 november 1979 medegedeeld dat de volgende Tweejaarlijkse Algemene Conferentie van de UNESCO plaatsvindt in oktober 1980.

Graag zou ik vernemen:

1. wat het onderwerp is van deze conferentie ;
2. hoe de afvaardiging van de Nederlandse cultuurgemeenschap op deze conferentie zal worden samengesteld ;
3. hoe het standpunt dat deze delegatie op de Algemene Conferentie zal innemen, wordt voorbereid en welke door de Cultuurraad opgerichte inspraakorganen hierbij worden betrokken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen :

1. Het thema en de dagorde zijn nog niet gekend daar deze punten zullen besproken worden tijdens de zitting van de Uitvoerende Raad die plaats vindt te Parijs in de maand april a.s.
2. De conferentie zal pas in oktober 1980 plaats hebben. Het is nu te vroeg thans de samenstelling nominatief van de delegatie te kennen.
3. Het standpunt van de delegatie op de Algemene Conferentie wordt voorbereid in de vergaderingen van subcommissies en tijdens bijeenkomsten van de Nationale Unesco-Commissie.

II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN.

MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 2
van 10 maart 1980
van de heer W. KUIJPERS

OCMW — Tweetalige gebruiksaanwijzigingen op de blusapparaten

De Nederlandse Afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft in tal van adviezen gesteld dat de tweetalige gebruiksaanwijzingen op de blusapparaten van het burgerlijk ziekenhuis «De Bijloke» in Gent (advies nr. 4949/II/N), het OCMW-ziekenhuis in Lokeren (advies nr. 4949/II/N), het rustoord Sint-Rochus in Aarschot (advies nr. 4980/II/N), het stedelijk ziekenhuis in Diest (advies nr. 4982/II/N) en het bejaardenhuis «Huize Fabiola» in Leopoldsburg (advies nr. 4983/II/N), in strijd zijn met de bepalingen van de artikelen 10 en 11, paragraaf 1 van de SWT.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. welk gevolg aan deze adviezen werd gegeven ;
2. of de gepaste onderrichtingen zullen gegeven worden aan alle diensten in Vlaanderen die onder zijn departement ressorteren, waarop deze rechtspraak van toepassing is ?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat de bevoegde diensten van mijn departement in de betrokken instellingen een onderzoek instellen ten einde de nodige gegevens te bekomen om een passend antwoord te kunnen verstrekken.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN.

Vraag nr. 5
van 5 maart 1980
van de heer W. KUIJPERS

Voorlichtingsbureau van de Commissie van de Europese Gemeenschappen — Taalgebruik

Op donderdag 28 februari 1980 stelden we met enkelen vast hoe het Voorlichtingsbureau van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Archimedesstraat 73, 1040 Brussel, telefoonnummer 735.00.40, via zijn ambtenaren niet in staat was het Nederlands antwoord te geven op een eenvoudige vraag in verband met de Nederlandstalige uitgave «Notities over Europa».

Toen we naar het Frans en het Engels overstapten, werd prompt de telefoon neergelegd.

1. Kan de geachte Minister deze gang van zaken goedkeuren?

2. Zo niet, welke maatregelen zal hij aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen voorstellen om dit soort «onthaal» voor goed tot het verleden te doen behoren?

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 3
van 5 maart 1980
van de heer W. KUIJPERS

Rijksscholen — Dragen van het symbool van de Nederlandse cultuurgemeenschap

Sedert 1976 is de Vlaamse Leeuw het officiële symbool van de Nederlandse cultuurgemeenschap. Toch wordt in bepaalde rijksscholen het dragen van een speldje met het officiële Vlaamse symbool verboden. Op welke wettelijke basis steunt een dergelijk verbod ? Is de Minister van oordeel dat een dergelijk verbod nog te verdedigen valt?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Minister van de Nederlandse Gemeenschap.

MINISTER VAN DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 83
van 26 februari 1980
van de heer C. VAN ELSEN

BRT — Reportages en rechtstreekse uitzendingen

De BRT neemt in zijn programma een aantal reportages en rechtstreekse uitzendingen op vanuit de verschillende Vlaamse arrondissementen.

Graag vernamen we voor het jaar 1979 per arrondissement het aantal reportages en rechtstreekse uitzendingen. Het betreft vooral sport- en culturele programma's.

Vraag nr. 91
van 5 maart 1980
van de heer W. KUIJPERS

BRT — Apparatuur in het Amerikaans Theater

Voor enkele maanden werd in het Amerikaans Theater een omschakelbare stereo-opnametafel met 48 ingangen geïnstalleerd ten gerieve van de BRT-televisie.

Aan deze tafel werd een 8-sporenopnametoestel gekoppeld, werkelijk beneden het rendement van deze tafel.

1. Ware het niet verstandiger geweest, zeker met het oog op de toekomst, nu het 8-sporentoestel jaren voorbijgestreefd is, een opname-apparaat te voorzien met minimum 16 of 24 sporen ?
2. Wat kostte dit 8-sporentoestel; wat zou een 16-of-24-sporentoestel gekost hebben?
3. Welke firma leverde dit 8-sporenstelsel?
4. Werd het betrokken technisch studio-personeel in het aankoopoverleg betrokken ?

■